

Tutsak / dedektif hikaye

Category: Detektiv proza, Kitapcy, Sözlər
написано kitapcy | 23 января, 2025
Tutsak / dedektif hikaye TUTSAK

Mayıs ayının ortalarında parlayan masmavi bir gökyüzü vardı İzmir’de. Sert bir kışın ardından hafif esinti ve güneşin ısıltısı insanın ruhunu okşuyordu. Bunaltıcı sıcaklar öncesi baharın tadını çıkarıyordu Cengiz. Kendi kabuğuna çekilmiş, sessizliğin dinginliğini yaşıyordu. Son uğraştıkları olayda kara bulutların üzerinde dolaştığı davayı aydınlatmayı başaramamışlardı. Nerede hata yaptıklarını, hangi ayrıntıyı atladıklarını düşünüyordu. Hassan bir ayrıntıyı gözden kaçırdıklarını düşünüyorlardı, ama neydi o? Bu yüzden ağzını

bıçak açmıyordu. Karşısındaki üç ayaklı panoya gözlerini dikip düşüncelere dalıp gitmişti. Büyük harfler ile DERİN ŞÜPHE başlığının altında isimler ve bilgiler kargacık burgacık yazılmış öylece duruyordu. Sevgilisi Ayla'yı düşündü. Son zamanlarda ne kadar ihmal etmişti kızcağızı. Öyle alçak gönüllü, yufka yürekliydi ki Ayla, yaşanan süreçte hatalarını yüzüne çarpmayı hiç düşünmemişti. Kızmamış, gönül koymamıştı. Karşılıksız aşktı onunki. Başkomiser Cengiz kendi sevgisini tartmaya başladı, layık mıydı sevdiğinin verdiği değere. Meslek aşkı diye ikinci plana atmıştı Ayla'yı. Düşünceler, düşünceler, düşünceler... Boğulacak gibi hissedip pencerenin yanına gitti. Temiz havadan büyük, derin bir nefesle oksijeni doldurdu ciğerlerine.

Cengiz içindeki bu karamsarlıktan kurtulmaya çalışıyor ama çabaladıkça dibe batıyordu. Kendine zaman tanımayı seçmişti. Whing Chun dövüş sanatıyla düşüncelerini yönlendirmeyi başarabiliyordu Başkomiser. Zamanında Çinli bir rahibenin geliştirdiği tekniği, ilerleyen dönemlerde Ip Man adındaki usta okullar açarak bu dövüş sanatının yayılmasını sağlamıştı. Wing Chun, zihinsel, duygusal, otokontrolün yanında mükemmel bir hız ve dayanıklılık gerektiren Çin kökenli dövüş sanatıydı. Dünyanın tanıdığı isim Bruce Lee, Wing Chun tekniğini kendi bildiği Jet Kune Do dövüş sanatıyla birleştirmişti. Başkomiser Uzak Doğu dövüş tekniklerine ufak yaştan beri hep merak sarmıştı. Uzun yıllar gördüğü eğitim ve çalışmaları sonucunda mükemmel bir ölüm makinasına dönüşmüştü. Polis olmayı seçtiğinde yumrukları gibi silahını da iyi kullanıyordu. Akşam içinde yayılan karanlığı atmak için sağlam bir antrenman yapmaya karar verdi.

Hızla açılan kapı Cengiz'in derin düşüncelerden sıyrılmasına neden oldu. İlker telaşlı ve soluk soluğaydı. Muzip bir kişiliği olmasına rağmen böyle telaşlı olması hayra alamet değildi.

"Abi olay var!"

Cengiz pencerenin yanından ayrıldı, telefonunu masanın üzerinden alıp kapıya doğru yöneldi. İlker'in açık tuttuğu kapıdan çıkarken Evren dışarıda arabayla şubenin önünde hazır bekliyordu. İlker, sessizce ilerleyen Başkomisere öğrendiği bilgileri aktarmaya başladı. Bir kadının düştüğü söylenmişti. Fakat emniyet güçleri olay yerine gittiklerinde yaşlı komşunun bunun bir cinayet diye direktmesi üzerine savcı olay yerine

çağırmıştı cinayet büro ekiplerini.

Yol boyunca İlker ve Evren sohbet edip aralarında gülüşüyorlardı, Cengiz sessizce camdan dışarıyı izlemeye devam ediyordu. Şirinyer'e vardıklarında yoğun bir trafik ile karşılaştılar. İlker seyyar çakarlı tepe lambasını aracın üstüne koyarken Evren ani hareketle ters şeride geçip yerinde sayan kalabalıktan sıyrıldı. İşçi Evleri kavşağına geldiklerinde dik yokuştan hız kesmeden devam ettiler çıkmaya. Olay yerine her zamanki gibi meraklı insanlar akın etmişti. Evren aracı park ettikten sonra, kalabalığın içine daldılar. Polis memuruna kimliğini gösteren İlker önden gidiyordu, en arkadan kendisini suskunluğa mahkum eden Cengiz onu takip etti. Vakanın olduğu yer, bir dairenin üçüncü katıydı. Beyaz saçlı, kilolu, yüzünde endişeli bakışlar olan yaşlı bir kadın hararetli bir şekilde polise derdini anlatmaya çalışıyordu. İlker apartmanın basamaklarını hızla çıktı ve konuşmaya dâhil oldu. Yaşlı kadın aklındakileri bir de cinayet masasının genç memuruna aktardı.

"Merve'nin yükseklik korkusu vardı. Balkona bile çıkmazdı o," diyordu feryat ederek.

İlker temkinli davranarak yaşlı kadını sakinleştirmeye çalıştı.

"Şüphe çekici bir olay ya da birini gördün mü sen teyze?"

"Hayır, oğlum. Ama..."

"Şöyle ilerleyelim Teyze. Ben soruları sorayım sen cevapla. Böylelikle bize daha iyi yardımcı olursun. Öncelikle sakin olmanı istiyorum."

Kadın mahcup bir tavırla başını tamam der gibi eğdi. Söylediklerini dinleyen birinin çıkması, rahatlatmıştı yaşlı teyze Neriman'ı. İlker kapının önünde komşuyla baş başa kalırken ekip arkadaşları olay yerini incelemek için hareketlendiler.

Savcı Çetin, Cengiz'i gördüğünde tek kaşını kaldırarak baktı.

"Ne oldu Cengiz?"

"Bir şey olduğu yok sayın Savcım." Başkomiser Savcının sorusunu geçiştirme derdindeydi ama savcının Cengiz'i rahat bırakmaya niyeti yoktu.

"Bana bak, eğer sorun şu kapatmanı söylediğim dosya ile ilgiliyse artık o olayı geride bırakmalısın. Bu halin hoşuma gitmiyor. Gerekirse birkaç gün izin yap kafanı topla."

"Peki, sayın Savcım."

Savcı Çetin ikna olmadı ve bakışlarını Cengiz'in üzerinde tutmaya devam etti.. Olay yeri inceleme ekibinin komiseri Serdar geldi yanlarına. Ortamdaki gerginliği hissederek uzatmadan konuya girdi. "Yaşlı teyze haklı olabilir." Tüm bakışlar beyaz önlüklerle kafasına bone ve yüzüne maske takmış Serdar'a döndü. "Kadın yüksekte düşme sonucunda beyin travması geçirerek hayatını kaybetmiş. Darp izi yok. Eşi çalıştığı için evde değil. Karşı komşu balkona çıktığında görmüş cesedi. Polisi arayıp haber vermiş. Ölen kadının adı Merve Dinçer, yirmi dört yaşında. Evli ve çocuğu yok. Mutfak çöpünde bir enjeksiyon ve kullanılmış ağı kesici tüpü bulduk."

"Eşi geliyor mu?" diye sordu Evren. Yan gözle de Cengiz'e baktı. Amiri sadece dinliyor hiç söze karışmıyordu.

"Evet. Haber verildi. Yolda."

Evren başını sallayarak teşekkür edip evin içinde tur atmaya başladı. Hırsızlığa dair bir belirti yoktu. Yeni temizlenmiş olan ev, gayet tertipli ve düzenliydi. Yemek için mutfakta hazırlıklar yapılmıştı. Oturma odasında her şey olması gerektiği gibi yerli yerindeydi. Üçlü koltuğun dibine damlamış kan lekesi dikkatini çekti. Gözden kaçabilecek bir noktadaydı. Serdar'a yerini gösterip tahlil edilmesini istedi. Ardından mutfığa göz attı. Yıkanmış iki kahve fincanı ve cezve duruyordu bulaşıklıkta. Oldukça düzenli ve sade bir mutfaktı. Evin hanımının titiz biri olduğu anlaşılıyordu. Diğer odaya ve yatak odasına göz attı. Çöplerin içine kadar bakmış ama dikkat çeken hiçbir şey görememişti. Cengiz de arkasından takip etti yardımcısının her adımını. Evin her köşesi mis gibi kokuyordu. Derken İlker geldi yanlarına.

"Teyze ne diyor?" diye sordu Evren.

"Kadının yükseklik korkusu varmış. Hiç balkona çıkmazmış bu yüzden."

"Peki. Şu diğer komşularla bir konuşalım."

İkili, görgü tanıklarıyla konuşmak için amirlerini evde bırakıp merdivenlere yöneldiler. Dört katlı binanın her katında ikişer daire... Karşı komşusu olan yaşlı teyze ile önceden konuşmuşlardı. Bulundukları kat apartmanın en üst katı

olduğundan bilgi almaya zemin kattan başladılar.

İlk dairede oturan, öldürülen Merve ile aynı yaşlarda bir kız açtı kapıyı. Bir elli beş boylarında kumral ve alımlı biriydi. Sivri çenesi ve boncuk gibi büyük gözleri vardı. Bakışlarıyla insanı olduğu yere kilitleme becerisine sahipti resmen. İlker kapıyı açan kızın içine düşecek gibi hayranlıkla bakıyordu. Kızın dolgun göğüsleri giydiği bluzdan taşacak gibiydi. Altında da kısa şortuyla iştah kabartacak şekilde poposunun kavisleri görünüyordu. Akli başından giden İlker gözlerini kızın vücudundan alamıyordu. Güzel bir kızdı. Dairenin önene çıkarak kapıyı ardında aralık bıraktı. İlker kızın muntazam fiziğine bakıyor, etrafa süzülen parfüm kokusunu içine çekiyordu. Kız da kendisini gözleriyle neredeyse yiyip bitiren İlker'e kaçamak bakışlar atıyordu. İçten içe beğenilmenin mutluluğu ile kıvrılmıştı dudakları.

"İsminiz nedir?"

"Damla."

Genç kızın dikkatini çekmek isteyen Evren, "Olay anında neredeydiniz hanımefendi?" diye sordu.

Damla, "Evdeydim. Uzanıyordum." dedi masumane bir ses tonuyla. Evren ile konuşuyor ama gözleriyle çaktırmadan İlker'i süzmeye devam ediyordu.

"Eviniz zemin katta, Merve tam sizin dairenizin bulunduğu tarafa düşmüş. Gürültüyü duymadınız mı?"

"Yok hayır."

Şüpheli tavırlarla baktı Evren güzel kıza. Hiç kuşku yok ki erkekleri etki altına almayı iyi biliyordu.

Yara bandı ile müdahale yapılan parmağını göstererek "Geçmiş olsun. Yeni mi oldu?"

Damla, yaralı parmağını havaya kaldırarak, "Ah! Evet. Bulaşıkları toplarken bıçak kesti."

Evren başıyla onaylayıp sorularına devam etti,

"Evde sesi duymuş olabilecek başka biri var mı?"

"Hayır, yalnızdım."

"Peki, tek başınıza mı yaşıyorsunuz bu evde."

"Hayır, ev arkadaşım Sibel var."

"Siz ve ev arkadaşınız ne iş yapıyorsunuz?"

Ayaküstü maruz kaldığı sorgulama Damla'nın hoşuna gitmemişti. Canı sıkılmıştı. Memurların bir an önce gitmesini istediği için sert bir ses tonuyla cevap verdi. "İkimizde hastanede hemşireyiz. Sormadan söyleyeyim, Buca Seyfi Demirsoy Hastanesi. Sibel acil bölümünde ben ise yoğun bakım bölümünde hemşirelik yapıyorum."

"Olayın olduğunu nasıl öğrendiniz?"

"Polisler kapımı çaldığı zaman öğrendim."

"Yabancı birini gördünüz mü peki?"

"Hayır, görmedim."

Güzel kız bütün sorulara kısa ve kestirmeden cevap vermeyi seçmişti.

"Peki, ölen kadını tanıyor muydunuz?"

"Hayır."

"Eşini tanıyor musunuz?"

"Çağdaş mı? Samimiyetimiz yok."

"Adını biliyorsunuz ama!"

"Tanıştığımızda söylemişti."

"Ne zaman tanıştınız?"

"İlk taşındıkları gün..."

"Peki, şimdilik bu kadar... Sağ olun."

Damla kapıyı kapattıktan sonra Evren, İlker'e doğru dönüp "Ağzının suyunu sil de devam edelim," dedi.

Diğer dairenin camında 'Kiralık' yazısı olduğundan ikinci kata çıkacaklardı. Ama ilk adımını attığında Evren duraksadı. "Şu üzerine atlamak üzere olduğun kız hakkında gelen ekipler ne biliyor öğren bakalım."

"Abi sende taktın şimdi hatuna. Sana yüz vermedi diye değil mi? Çok hoş kadın, âşık oldum resmen. Onu tüm gün sorguya çekebilirim."

"Hadi, oğlum gevşeme şimdi. Dediğimi git yap bakalım. Karısını tanımıyor ama kocasının ismini şak diye söyledi. Dikkatini çekmedi mi?"

"Tamam, bir araştırayım."

Evren bir üst kata çıktığında kapısını çaldığı daireden kimse cevap vermedi. Karşı komşunun zilini çaldığında ise, çok geçmeden kıvrırcık saçlı yirmili yaşlarda yüzü sivilceli bir

oğlan açtı kapıyı. Üniversite öğrencisi olan Cevdet evde takılıyordu bu gün. Okula gitmemiştir. Sağ elinin şişliği Komiser Yardımcısının dikkatini çekti. Basketbol oynarken olmuştu. Cevdet, olay anında da evde kitap okuduğunu söyledi. Evren o kattan ayrıldıktan sonra merkezdeki arkadaşı Sinan'dan çocuğun GBT'sini araştırmasını istedi. Öğrenci çocuk da yabancı birilerini görmemiş, olayla ilgili bir şey duymamıştı. İkinci katın kapısını çaldığında kilitlerin teker teker açılma sesi duyuldu. Devlet bankasından emekli olan Bora ve karısı Elif, birlikte karşıladılar Evren'i. Kadın yaşanan olaydan dolayı oldukça üzgün görünüyordu. Kucağında tuttuğu iki aylık torununa sıkı sıkıya sarılmıştı. Ağlayan bebeği sakinleştirmeye çalışıyordu kucağında sallayarak. Elif, bebekle ilgilenirken kocası Bora, içeri davet etti. Evren, Bora'nın davetini kibarca geri çevirse de ısrar edilmesinden dolayı kabul etmek zorunda kaldı. İçeri girdiğinde sehpanın üzerinde iki kahve fincanı duruyordu. Fincanlardan biri bitmiş, yoğun telvesi fincanın dibine yığılmış diğeri ise sadece iki yudum alınıp soğumaya terk edilmişti. Elif, Evren'e kahve teklif ettiyse de Komiser Yardımcısı teşekkür edip zamanının kısıtlı olduğunu söyledi. Kadının kalbinin kırılmaması için gelecek sefer geldiğinde içeceğine dair söz verdi.

Elif kendisinin ve kocasının sabahları mutlaka kahve keyfi yaptıklarını ama nedense Bora'nın bu gün iştahsız olduğunu içeren, gereksiz detaylarla dolu konuşmasını sürdürdü. Evin erkeği karısının boş konular üzerinde konuştuğunu fark edip lafını böldü ve konuya girdi. Yeni evlenmiş Çağdaş ve Merve çiftinin bir mağazada çalıştıklarını bu yüzden düzensiz bir iş hayatlarının olduğunu söylerken, gençlerin üzerindeki iş baskısından da dem vurdu. Hafta sonları bile çalışmak zorundalardı. Sessiz, sakin bir çift olduklarını, evcimen bir hayat yaşadıklarını anlattı emekli bankacı. Ölen kadının kocası Çağdaş, karısını rahatsız ettiği için alt kattaki gençle tartışmıştı. Bora kavgayı gidip ayırdığını ve uzamaması için ikisini de gidecekleri yerlere yolladığını belirtti. Genç çiftin taşındığından beri yaşadıkları tek vukuattı.

Elif Hanım da dışarıdan gürültü gelmemesi için camları kapattığını, o sırada torununu uyutmak üzere olduğunu söyledi. Kocasının musluğu tamir etmek için yukarı çıktığını belirtti. Bakışlarını Bora'ya çeviren Evren adamın suratının renginin anında değiştiğini gördü.

“Bize niye bundan bahsetmediniz Bora Bey?”

“Önemli olduğunu düşünmemiştim.”

“Bırakın da önemli olup olmadığına biz karar verelim! Sadece musluk mu tamir ettiniz?”

“Çağdaş arıaklı olduğunu söylemişti. O çalıştığı için çıkıp halledeyim dedim. Hem de Merve'yi kontrol ederim dedim. Kavgaya yüzünden gerilmişti.”

“Merve'nin öldürüldüğünü ne zaman öğrendiniz?”

“Neriman teyzenin çığlıklarını duyduk.”

Evren, Neriman denen kişiyi anımsayamadı. “Kim bu Neriman?”

“Merve'nin komşusu olan yaşlı kadın...”

Görüşme bitince son dairenin kapısını çalmak için teşekkür edip ayrıldı. Ardından kapanan kapının tekrar kilitlenirken çıkan metalik sesleri duydu. Zili çaldıktan sonra, kapının açılmasını beklerken yanına İlker geldi. Merdivenleri hızlı çıkmış nefes nefese kalmıştı. O vaziyette anlatmaya başladı. “Sordum, polisler geldiğinde kız pencerenin arkasında, izliyormuş. Yani Merve'nin durumunu biliyormuş.” Sözünü bitirdikten sonra güçlü bir nefes saldı dışarıya.

“Demek yalan söyledi bize.”

???

İkili konuşurken yaşlı bir adam açmıştı kapıyı. Kulağındaki işitme cihazını fark eden Evren yüksek sesle başladı konuşmaya. Kendisini zor duyan yaşlı adam adının Remzi olduğunu söyleyebilmişti anca. Yaşlı komşunun da yardımı olmayacağına kanaat getirip tekrar olay yerine çıktılar. Cengiz koltukta oturuyor sessizliğini korumaya devam ediyordu. Olayla ilgilenmediği gün gibi ortadaydı. Polis memuru ile birlikte hemen ardından şaşkın yüz ifadesiyle Çağdaş girdi kapıdan. Yaşadığı şokun etkisi ile duyduklarına inanamıyor, gördüklerini kabullenemiyordu. İlker ilk soruyu sorduğunda adamda duygu patlaması oldu, gözyaşları sel gibi akmaya

başladı. Olduğu yerde dizlerinin üzerine çökünce ilk yardım için bekleyen sağlık memuru müdahale etti. İlker bir bardak su getirip uzattı. Titreyen elleriyle suyu içmeye çalışırken birazını da üzerine döktü. Yerden kalkmasına yardımcı olan İlker, genç adamı biletsiz seyirci olan amirinin yanına oturttu.

“Başın sağ olsun. Adın ne?”

“Çağdaş.”

“Biliyorum senin için katlanılması çok zor bir durum.”

Çağda, “Cinayet mi?” diye sordu Komiser Yardımcısının sözünü keserek.

“Bilmiyoruz. Araştırıyoruz. Cinayet işlemek için sebebi olan biri var mıydı çevrenizde?”

“İkinci katta oturan Cevdet var, bir tek aklıma o geliyor.”

“Komşundan öğrendik, eşini rahatsız etmiş. Olayı detayıyla anlatır mısın bize?”

“Merve dün işten erken çıktı, alış veriştikten dönerken Cevdet elindeki paketleri taşımasına yardım etmiş. Anahtarlarını çıkarıp kapıyı açtığı anda yardımı için teşekkür edip torbaları elinden almış. İçeri girdikten sonra kapıyı kapatmak üzereyken ayağını kapının arasına sokmuş herif. Merve’den bir bardak su istemiş. Karım mutfağa gittiğinde, ardından kendisini mutfağa kadar sessizce takip etmiş. Arkasına döndüğü zaman, Cevdet’i karşısında aniden görünce çığlık atıp elindeki bardağı düşürmüştü. Karşı komşumuz Neriman teyze, sesi duyup çıkıp gelmiş. Cevdet sessizce gitmiş. Merve’nin telefon numarasını bir şekilde bulup gece mesaj atmaya attığında, ben geç saatte kim bu diye baktım. Yabancı numara olunca açıp okudum. Cevdet’in yazdığını görünce Merve’yle kavga ettik, sonra olanları anlattı bana, sinirden deliye döndüm. Bu sabah işe gitmek için evden çıktığımda Cevdet de marketten geliyordu. Onu sıkıştırıp karımdan uzak durmasını söyledim. Bana karşılık vermedi, tam tersi sustu ama gözümün içine acıyormuş gibi baktı. Bora amca yetişti, alt kattaki komşumuz. Tabii yaşananları bilmediğinden araya girip ayırdı bizi. Neler olduğunu anlatacaktım ki, uzatmamamızı herkesin şu an sinirli olduğunu sonra konuşmamızın daha isabetli olacağını söyledi.

Onun sözünü dinleyip işe gittim. Gürültüyü duyan Neriman teyze de balkona çıkmıştı.”

“Mesajlarda neler yazıyordu?”

“Tek mesaj vardı ‘Merhaba ben Cevdet... Seninle çok özel ve acil konuşmamız lazım!’ yazıyordu.»

Evren, Çağdaş’ın anlattıklarından sonra telefonunu çıkarıp Sinan’ı aradı. Telefon çalarken kalabalığın içinden ayrılarak balkona doğru yürüdü. Genç kocanın anlattığı olayı arkadaşına özetlerken, apartmanda yaşayan herkes için araştırma yapmasını istedi. Özellikle de Cevdet hakkında her şeyi öğrenmesini... Facebook, Instagram, Swarm gibi ne kadar uygulama varsa bunları kullananları detaylıca araştırmasını ve neler paylaştıklarını araştırmasını istedi. Telefonu kapattıktan sonra odaya geri döndü. Çağdaş’ın üzüntüsü az önce anlattıkları yüzünden yerini öfkeye bırakmıştı. Amiri tiyatro izliyormuş gibi köşede sessizce oturmaya devam ediyordu. Serdar göz göze geldiği Evren’in yanına doğru hareketlendi, işaret parmağıyla Başkomiseri göstererek “Neyi var?” dedi.

‘Derin Şüphe’ adlı cinayet soruşturmasıyla alakalı. Kafası oraya takılı kalmış durumda.”

“Niye ki?”

Evren kimsenin duymaması için Serdar’a iyice yanaşıp koluna girdi. Olay yeri inceleme komiserine güvenebileceğini biliyordu. Olayların olduğu her anda Serdar’ın desteğini arkasına aldıklarından söyleyeceklerinin aralarında kalacağından emindi. “Davayı kapatmamızı emrettiler...”

Evren’in sözünü kesen Serdar, “İyi de vaka intihar, daha ne olacak ki?”

Gözlerinin içindeki karanlık korkutmuştu Serdar’ı. Konuşmak için ne zamanıydı, ne de yeri. Evren’in dudakları arasından dökülen ufak ayrıntı Serdar’ın beyninden kurşun yemiş gibi hissetmesine neden oldu.”

“Adam solaktı!”

Serdar incelediği olay yerini hatırladı, yazdıkları tüm ayrıntıları. Evet, bu ince detay hiçbir yerde geçmiyordu. Birbirlerine bakıp ağızlarını o anda mühürlemişlerdi. Kendi mevzularına dönen Evren “Otopside edindiğiniz ilk bilgileri

hemen paylaşmanı istiyorum. Ayrıca şu gösterdiğim kan lekesi maktulle uyuşuyor mu bilmeliyim.

Ekip olarak merkeze dönme kararı aldılar fakat Cengiz yolda inmek isteyince aracı inmesi için durduran Evren sordu. “Abi iyi misin?”

“İyiym. Siz önemli bir durum olursa ararsınız. Ben gidip kum torbası döveceğim...” zoraki bir gülümsemeyle indi arabadan. Merkeze varan ikili amirlerinin yokluğunda ofise girip kapıyı kapattılar. Evren eline kalemi alıp tüm bildiklerini panoya yazmaya başladı. İsimler, meslekleri, olay sırasında ne yaptıkları. Öğrendiklerini tekrardan süzgeçten geçirirken apartmanda hemen hemen herkesin şüpheli olduğunu düşünmeye başladılar. İlk edindikleri bilgilere ek olarak gelecek haberler ile daha da detaylı bir inceleme şansı bulacaklardı. Evren çay ocağına telefon açıp görevli personele zihinlerini temizlemesi için sert bir kahve istedi.

İlker arkadaşına amirinin durumunu merak ederek sordu, “Sence ne olacak abi?”

“Ney, ne olacak?”

“Amirimin durumu.”

“Bilmiyorum, zamana bırakmak gerek.”

“Bu halleri hiç hoşuma gitmiyor.”

“Benim de ama yapacak bir şey yok...”

Evren’in son sözünden sonra sessiz kalmışlardı. Yapacak bir şey yok! Kapı açıldığında kahveleri elinde tutan Sinan belirdi kapıda. Kahkahayı basan Evren “Çaycılığa mı başladın?” diye sordu.

“Kendinize Müslümansınız. Mustafa kahveleri size getirmek üzereyken yakaladım, bana da bir tane yapıyor, sizinkileri tepsiye koyup elime tutuşturdu. Amirim nerede?”

“Kafa izninde.”

“...”

“Boş ver. Neler öğrendin?”

Saat neredeyse 18.00 olmak üzereydi. Sinan mesaiyi bitirmeden bulduğu bilgileri paylaşmak istedi. “Araştırmayı yaptım. İlk

önce Damla'dan başlayayım. En çok dikkatimi çeken detay onda... Merve'nin kocası Çağdaş ile eski sevgili." Duyduklarıyla İlker ve Evren birbirlerine baka kaldılar. "

"Devam et," dedi Evren.

Kapıyı çalan Mustafa, elinde kahveyle geldi. Sinan'a fincanı uzatıp tepsisini aldıktan sonra tekrar çıktı odadan.

Mustafa'nın ayrılmasıyla sözlerin devam etti Sinan. "Sibel ve Damla'nın biraz zıpır tipler olduğu fotoğraflarından anlaşılıyor. Eğlenmeyi seven iki arkadaş ama herhangi bir suç geçmişleri yok. Damla hakkında hastalara ters davrandığına dair bir iki şikâyet var. Cevdet ise Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar öğrencisi, ikinci sınıf. Tam bir melek! Çevre düzenini bozma ve darp yüzünden dosyası bir hayli kabarık... Siyasi bir takım gösterilerden gözaltına alınmış. Merak edip ailelerine de baktım, Cevdet'in babası emekli Albay. Oğlunun aksine babası cesaret madalyaları ve üstün hizmet belgesine kadar gurur duyulacak bir geçmişe sahip. Damla'nın babası on yedi yıl önce işlediği bir cinayet suçundan hükümlü. Şu anda da cezaevinde yatmakta... Annesi ikinci evliliğini yapmış, anakızın arası açık gibi. Sibel de tam tersi temiz. Okul geçmişi oldukça başarılı... Bizim inek diye tabir ettiğimiz kişilerden. Aileleri de kendi halinde tipler. Gelelim öldürülen Merve ve Çağdaş'a. İkisi de melek kadar masum bir hayat geçirmişler bu güne kadar. Oğlanın trafik cezası dahi yok. Apartmanda yaşayan diğer aileleri yarın araştıracağım."

"Teşekkür ederim kardeşim. Eline sağlık."

Elindeki kahve fincanını kaldırarak karşılık verdi bilgisayar kurdu. İzin isteyip ayrılırken, Evren ve İlker'i tekrar baş başa bıraktı.

"Haydi, çıkalım biz de. Hava güzel, bir bira içelim Alsancak'ta."

"Güzel fikir dedi," Evren. Ardından polis memurunu çağırdı, bu gün görüştüğü ve görüşemediği apartmanda yaşayan herkesin sorgu için sabah erken saatte getirilmesini emretti. Gerekli ayarlamaları polis memurunun üzerine yıkıp çıktı. Yarın zorlu

saatler beklemekteydi kendilerini. Amirlerinin de olmayışı işlerini zorlaştırıyordu. Cengiz de olsaydı eğer kendi tarzı ve bakış açısıyla sonuca kısa sürede ulaşmaları mümkündü. Amirlerinin kafası farklı çalışırdı...

Evren ve İlker, yaz kış kalabalık olan Alsancak'ta kalabalığa çarpmamaya özen göstererek yürümeye çalışıyorlardı. Özellikle havanın güzel olduğu dönemde Alsancak sahilinin yeşillikleri, biralarını kapıp gelen insanlarla dolup taşardı. Evren'in telefonu çaldı. Serdar, dairede buldukları kan lekesinin Merve'nin kanı ile uyuşmadığını söylemek için aramıştı. Telefonu kapatan Evren, İlker ile girdikleri Varuna bar da kendilerine zor da olsa boş bir masa buldular. Dünya ülkelerine has tabela ve plakalarla döşenmiş duvarların ortama değişik bir hava kattığı barda, farklı bira isimlerinin yer aldığı menü de oldukça zengindi. Ortaya aperatif bir şeyler ve birer ellilik fıçı bira sipariş ettiler. Olay hakkında konuşmamaya özen gösterecekler de İlker içindekini döküverdi masaya. "Ben Cevdet'ten şüpheleniyorum, adam tam bir serseri." "Niye? Damla'ya toz konduramıyorsun. Baksana Çağdaş ile eski sevgili çıktılar. Üstelik iki defa yalan söyledi bize. Olayı polisler geldiğinde gördüm dedi ama ekip geldiğinde perdenin arkasından gizlenerek izliyormuş, bu da varan iki. Ayrıca parmağındaki yarayı gördün mü bilmiyorum. Merve'nin evinde gördüğüm kan lekesi de ancak ondaki gibi bir yaraya ait olabilir. Etti varan üç!"

"İyi de abi cinayet işlemesi için geçerli bir sebep mi? Cevdet kadının evine zorla giriyor. Bir şekilde telefonunu alıp mesaj atıyor, taciz ediyor, elindeki şişliğe bakılırsa da kavgaya ettiğini düşünüyorum. Sicili de bozuk!"

"Bakalım yarın aydınlanacak bu olay. Kim haklı çıkacak göreceğiz."

"İddiaya girelim mi?"

"Nesine?"

"Yemeğine."

"Anlaştık."

"Ama abi duymasın oyar bizi..."

Ekip otosunu İlker'e veren Evren otobüs ile eve döndü.

* * *

Sabah cinayet şubenin içi ana baba günüydü. Bir yandan işini yapmaya çalışan memurlar diğer yandan sorgu için getirilen suratı asık apartman sakinleri... Evren'i yoldan alan İlker asansörden indiklerinde rahatsız edici bakışlara maruz kaldılar. Umursamaz tavırlarla hareket edip ofisten içeri girdiler. Polis memurlarından birini çağırıp sorgu odasına yaşlı komşu Neriman teyzeden başlamaya karar verdiler.

Neriman teyze beş metre karelik alanda iki sandalye ve bir metal masanın olduğu yere polis memurunun eşliğinde geldi. Evren ve İlker kadını bekletmeden girdiler sorgu odasına. Kadının yüzünde cinayet şubeye getirilmenin gerginliği ve korkusu vardı.

Daha önceden kendisiyle konuşan İlker yaşlı kadının karşısındaki sandalyeye oturup girdi söze. İkinci kez karşı karşıya gelmeleri yaşlı kadın kendisini daha iyi hissetmesini sağlamıştı.

"Neriman teyze, kusura bakma seni buraya kadar yorduk. Bir gece geçti aradan, cinayet olduğu konusunda ısrarcıydın. Biz de seninle aynı fikirdeyiz. Bu cinayeti aydınlatmamız için yardımcı olmanı istiyorum. Geriye dönüp Cevdet'i Merve'nin yanında gördüğün andan itibaren hatırladıklarını bize anlatır mısın?"

Konuşmaya başladığında, sesi titriyordu, "Kapının önüne çöp koymak için çıktım, sağ olsun Çağdaş ya da Merve gördükleri zaman poşetleri alıp atarlardı ben yorulmayayım diye." Merve'nin adını söylerken gözleri dolmuştu. "Çılgılık sesi duydum, aynı anda camın kırılma sesi... Karşı evin kapısının da açık olduğunu görünce telaşlanıp gittim. Mutfakta yüzü bembeyaz olmuş Merve, girişte de Cevdet duruyordu. Oğlan özür dileyerek çıktı hemen. Merve daha sonra anlattı olanları. Kapıyı kapatmasına ayağını koyarak engel olmuş kızın, su istemiş ardından takip etmiş mutfağa kadar. Belki ben gitmeseydim kötü şeyler olacaktı."

"Sen ne yaptın bu durumda?" diye sordu İlker.

"Kızı uyardım, kocana hemen söyleme, Allah muhafaza katil olur

dedim. Ben buradayım çekerim onun kulağını dedim. Yaptım da. Cevdet daha işten gelmemişti. Bir gün erken diğer gün geç çıkar işten. Merve’de öyle çalışırdı. Bu hafta çalışma saatleri aynı olmadığı için üzölmüşü ikisi de. Çağdaş işten dönmeden indim aşağıya, Cevdet’in kapısını çaldım, uyardım. Cevdet mahcup bir haldeydi. Yanlış anlaşıldığını söyledi benden de özür diledi. Eve çıktım. Gece Merve’yle Çağdaş’ın bağırışlarını duydum. Ne konuştuklarını anlamadım. Karı koca arasına girilmez... On dakika sonra sustular zaten. Ertesi sabah bahçede bir kargaşa... Balkona çıkınca gördüm. Çağdaş apartman kapısının önünde Cevdet’in boğazına yapışmıştı. Bora yetişti yardıma, bir şeyler söyledikten sonra Çağdaş işe Cevdet eve... Merve’yi de ben sakinleştirdim. Yemek yapmak üzereydi, başı ağrıdığını söyledi. Damla’ya söyle iğne yapsın dedim.”

“Ağrı kesici içmesi yeterli değil miydi?”

“Migreni vardı Merve’nin, ilaçlar kesmiyordu kızı. Ayda iki defa ağrıları azıyordu zavallının.”

“Peki, Damla’yı ya da başka birini çıkarken gördün mü?”

“Yok, eve geldikten sonra televizyonun karşısında uyuya kalmışım. Malum yaş yetmiş sekiz. Aklıma çöp poşeti geldi, sabahki telaştan çıkarmayı unutmuştum, onu alıp kapının önüne koymak için balkona çıktığımda gördüm Merve’ciğimi... Kolları yana açılmış, kan sızmış korkunçtu! Korkunç. Öylece yatıyordu yerde.”

Evren’in aklına gelen bir detay vardı. “Gördüğünde tepkin ne oldu Neriman teyze?”

“Nasıl yani evladım?»

“Bağırdın mı? Çığlık attın mı?”

“Yok evladım. Neredeeee. Boğazım düğümlendi, elim ayağım titredi ne yapacağımı bilemedim. Zor attım kendimi içeri. Sokak kapısına yöneldim, Çağdaş yoktu evde kime haber verecektim ki, polisi aradım hemen.”

“Cinayet olduğunu nereden biliyordun?”

“Biliyorum yavrum. Yükseklik korkusu vardı. Balkona bir defa çıkmışlığı yok, pencere önüne bile yaklaşamazdı.”

Neriman teyzeye teşekkür eden Evren kapıya kadar eşlik etti. Ofise girmekte olan amiriyle göz göze geldi. Cengiz

gelişmelerle ilgilenmek yerine ofise girmeyi seçti. Evren bir süre kapanan kapıya baktıktan sonra Damla'ya gelmesini işaret etti. Genç kız ev arkadaşıyla yan yana oturuyordu. Dünün aksine bu gün siyah bir kot pantolon ve boğazlı bisiklet yaka tişört giymişti. Evdeki giyim tarzını düşününce yine giyimiyle yürekleri hoplatacağı beklenirdi ama bu sabahki usturuplu kıyafetiyle şaşırtmıştı Komiser Yardımcısını.

Sandalyeye otururken İlker ile göz teması kurdu Damla. Sanki aralarında gizli bir çekim vardı. Evren içinden kendisine ön yargılı davranmaması için telkinde bulunuyordu. Damla'nın karşısına geçtiğinde kız dikkatle İlker'in gözlerinin içine bakmaya devam etti.

"Dün bize söylemiş olduğunuz bilgilerin eksik ve bazılarının yalan olduğunu öğrendik Damla Hanım!"

Evren, sorguya sert bir giriş yapıp genç kızın gardını düşürmeyi planlıyordu. Ama Damla sakinliğini korumaya devam etmeyi başardı. Sanki başına bunların geleceğini biliyormuş gibiydi.

"Neymiş o bilgiler? Uyku sersemi karıştırmış olabilirim. Sorarsanız açıklayabilirim." Evren ve Damla arasındaki soğuk savaş İlker'in odadaki varlığını unutturmuştu.

"Çağdaş ile eskiden birlikteymişsin, ayrıca olayı polislerden öğrendiğini belirterek arkadaşına yalan beyan verdin. Fakat memurlar olay yerine geldiğinde zaten sen olup biteni biliyordun! Perdenin ardından izlediğini görmüşler." İlker'in bu sert çıkışı kadını şaşırtmıştı. Evren'in yapamadığını arkadaşısı başarmıştı. Beklemediği yerden gelen darbe ile Damla afallamıştı.

"Şey..."

"Evet!" İlker'in sergilediği tavır kızın korkmasına değil sinirlenmesine neden olmuştu. Araya mesafe koymadan senli benli konuşmaya başlamıştı. Damla'nın heyecanla bakan gözlerinde bu sefer kin ve öfke vardı.

"Çağdaş ile eskiden sevgiliydik evet. Ama ayrılalı neredeyse iki yıl oluyor. O yoluna ben yoluma. Evlendiğini duymuştum, en üst dairede oturan dul bir kadın vardı. O taşındıktan sonra Çağdaş ve Merve taşındı oraya. Ev arkadaşım Sibel dışında

kimse bilmiyordu birlikteliğimizi.”

“Çağdaş ile ilk karşılaşmanızda ne oldu?”

“Apartmanda ilk denk gelişimizde birbirimize yapışıp yiyiştik! Saçmalamayın, ne yapmamızı bekliyordunuz! Sadece selamlaştık. Evlenmesinden dolayı kendisini tebrik ettim. Huzursuzdu. Benim rahat biri olduğumu biliyordu. Evet, rahat bir kızım ama ne aptal ne de kaşarım! Kendisine yol çizmiş, rahat olmasını sadece iki komşu olduğumuzu söyledim ve yürüyüp gittim. Eşiyle de aynı şekilde sadece selamlaşıyorduk.”

“Ne kadar birlikte oldunuz Çağdaş’la.”

“Üç yıl.”

“Neden ayrıldınız?”

“Babam, adam öldürdüğünden dolayı ceza evinde, Çağdaş ile evlenmeyi planlıyorduk ama onun ailesi ilişkimize karşı çıktığı için ayrılmak zorunda kaldık.”

“Babanın cinayet işleme sebebi nedir?”

Damla’nın gözleri doldu. Sesi titremeye başlamıştı. Cevap verecek güç bulamıyordu kendinde. İlker kızın omzuna elini atarak dostane bir tavır sergiledi, “Tamam. Özür dilerim. Konumuzun babanla ilgisi yok. Mesleğim gereği meraktan sordum.” dedi.

Damla ise bu sefer İlker’in gözlerinin içine suçlayıcı ve nefret dolu bir bakış atarken omzunu silkerek adamın elini çekmesini sağladı.

Tekrar Evren araya girerek, “Merve’nin migreni olduğunu biliyor muydunuz?”

Genç kız avcunun içiyle gözyaşlarını sildi. Sabah öğrendim. Çağdaş ve üst kattaki çocuk bir sebepten birbirine girdi. Çağdaş’ı ilk defa bu kadar sinirli görmüştüm. Üst katlarda oturan biri ayırdı onları. On dakika sonra Merve kapımı çaldı. Hemşire olduğumu Neriman teyze söylemiş. Ağrı kesici iğne yapmam için ricada bulundu. Evine çıktık, verdiği şırınga ve ilaçla iğnesini yapıp geri döndüm.”

“Neden ilk sorduğumda söylemediniz Damla Hanım?”

“Ben suçsuz olduğum için şüpheleri üzerime çekmek istemedim.”

“Ama bu şekilde daha çok şüphe uyandırdınız.”

Damla’nın gözleri kızarmıştı. Ellerini kavuşturup başını öne

eğdi. Ne diyeceğini ne cevap vereceğini bilemiyordu. Sessiz kalmayı tercih etti.

“Parmağındaki yara nasıl oldu?”

“İlacın şişesini açarken kırılan uç kesti parmağımı.”

“Yere kan damladı mı?”

“Hayır. Yani görmedim damladığınızı.”k

“Olayı polislerden öğrendim diyerek neden yalan söyledin?”

“İlk gördüğümde çığlık attım korkudan. Polisi aradığımda haber verdiklerini söylediler. Evine gittiğim için benden şüpheleneceğinizi düşündüm.” Biraz bekledi ve suçsuz olduğuna inanmalarını bekler gibi “Ben yapmadım...” dedi.

Evren teşekkür etti genç kadına. Kapıda bekleyen polis memuruna Çağdaş’ı çağırmasını söylerken Damla’ya da yolu göstermesini istedi. Tam güzel kadın kapıdan çıkacakken Evren’in aklına takılan belirsizliği aydınlatmak için bir soru daha sordu. “İğne yaptıktan sonra Merve ile beraber kahve içtiniz mi?”

“Hayır, hemen eve geri döndüm.”

“Tekrar teşekkür ederim.”

Damla’nın ardından ev arkadaşı Sibel’deydi sıra. Tanışma faslı ve sorgusu kısa sürdü. Olayları eve geldiğinde sabaha karşı arkadaşından öğrenmişti. Damla’nın dediği gibi Çağdaş ile aralarında yıllar önce geçen ilişkiyi biliyordu ama hiç bir araya gelmemişlerdi. Kendisinin yoğun nöbetlerinde ev arkadaşının genç adamla kaçamak yapabileceği konusundaki ithamlara sert çıkmıştı hemşire. Yorgunluktan ve uykusuzluktan göz kapakları yarıya kadar inmiş uyumamak için direniyordu.

Sibel ile kısa süren görüşmeden sonra dün olay sırasında dışarıda olan Arzu adında bir bayan geldi. Otuzlu yaşlarda olan kadın tüm olup biteni komşularından duymuş, akşam işten saat on bir gibi geldiğinde tek gördüğünün güvenlik şeritleri olduğunu söylemişti. Apartmandan hiç kimseyle ilişkisi olmadığından adlarını dahi bilmiyordu. Hostes olarak çalıştığı için işi gereği sürekli seyahat halindeydi.

Kendisini biraz daha iyi hissederek Çağdaş’a gelmişti sıra. Acıllı koca genç yaşta kaybettiği hayat arkadaşının eksikliğini arıyordu. Omuzları düşmüş, gözaltları çukurlaşmıştı. Ayakta

zor duruyordu.

“Çağdaş aklına gelen bir detay var mı?”

“Yok Komiserim. Hepimizin burada olma sebebi karımın öldürüldüğü anlamına mı geliyor?”

“Sen karının cinayete kurban gittiğine inanmak istemiyor musun?” diye çıkıştı İlker.

“Ha... Haa. Hayır! Onu demek istemedim.”

“Ya ne demek istiyorsun açıklar mısın?”

“Benim karım balkona çıkmaz, mutfak camına demir parmaklık yaptırmamızı istiyordu. Buzdolabını pencereden uzaklaştırmamıza rağmen o tarafa her gittiğinde başı dönüyordu.”

İlker tek kaşını kaldırarak Çağdaş’ı süzdü. Devam etmesini bekledi.

“İlk taşındığımızda buzdolabını yerleştirirken pencereye yakın olduğundan başı dönmeye başlamış, kendisini kötü hissetmişti.”

“Yani diyorsun ki kaza olma ihtimali olabilir.”

“Bilmiyorum Komiserim... Bilmiyorum...”

“İşe gitmeden önce eşinle kahve içmiş miydin?”

“Ben kahve içmem Komiserim.”

“Peki, mutfak çeşmesi akıtıyor muydu?”

Neden böyle bir soru geldiğini anlamamış şaşkınlıkla bakmaya başlamıştı genç adam.

“Evet. Conta olup olmadığını sormuştum Bora amcaya. Yok demişti. Ben de gün içinde alır geldiğimde yaparım dedim.”

“Cevdet’le başka sorun yaşadın mı peki?”

“Görmedim hiç o...” susmuştu. Ona olan siniri geçmediği belliydi.

“Taşınalı ne kadar oldu buraya?”

“İki ay oldu.”

“Damla ile olayın nedir?”

“Saklamaya lüzum yok Komiserim. Eski kız arkadaşımdı. Ayrıldıktan sonra aradan yıllar geçti. Zor zamanlardı. Merve unutturdu bana o kötü günleri. Evlendik. Buraya taşındığımızda Damla’nın aynı apartmanda yaşadığını tesadüf eseri öğrendim. Sürpriz oldu benim için. Merve’ye hiç bahsetmedim bu olaydan, Damla da hiçbir zaman dile getirmedi. Yeni tanışan bir komşu

gibiydik sadece.”

İlker girdi bu sefer de devreye. “Karının sağlam hayat poliçesi varmış!” Çağdaş’ın vereceği cevabı ve tepkisini beklediler.

“Evet. Vardı ne olmuş?”

İkili sessiz kaldı.

“Tamam. Sen de dışarıda bekleyebilirsin,” dedi Evren.

Çağdaş odadan çıktıktan sonra İlker arkadaşına dönerek, “Sen de benim düşündüğümü mü düşündün?”

“Neden olmasın. Eski sevgilisini görüyor yıllar sonra. Onunla yarım kalan geçmişi var. Karısından gelecek olan ciddi bir para ile ailesine muhtaç kalmadan yeni bir hayat neden kurmak istemesin?”

Sorgu odasına çöken sessizlik kulakları çınlatıyordu.

Açılan odanın kapısından içeri Bora girdi. Emekli devlet memuru alışkanlıklarından biri haline gelen tıraş olma adetinden vazgeçmemiştir. Sürmüş olduğu kolonya yüzünden sorgu odasına ağır bir koku kapladı. Ortamın havasızlığına bir de bu eklenince yüzünü ekşiten Evren, dün sorduğu soruları tekrar sordu. Bora ise aynı cevapları verdi. Tek eklediği konu, zamanında Cevdet’in kendisine kaba kuvvet kullandığıydı.

Bahsi geçen konu üzerine Evren, “Neden saldırdı size?”

“Bilmiyorum. Dul bir bayan vardı, Zehra’ydı sanırım adı. Çağdaş, onun evine çok sık girip çıkardı. Kadının rahatsız olduğunu düşündüm, uyardım kendisini. Sinirlenip saldırmaya kalktı.”

“Siz kadının rahatsız olduğunu nereden anladınız?”

“Hareketlerinden belliydi. Cevdet arsız bir tip... Ev sahibine söyledim çıkarması için ama oralı olmadı. Apartmanımızda böyle şeyler olmaz memur bey.”

“Merve’nin evine gittiğinizi ve musluğu tamir ettiğinizi eşiniz söylemişti.”

“Evet.”

“Ne kadar sürdü?”

“Yarım saat.”

“Çığlık duyduğunuzu belirtmiştiniz. Kimin çığlığı olduğundan emin misiniz?”

“Neriman teyze diye düşünmüştüm. Başkası mı atmış çığlığı?”

Bora’nın da sorgusu bittikten sonra eşine geldi sıra. Kadın evde torunuyla ilgilendiğinden olaylar hakkında bilgisi yoktu. Olup bitenleri kocasının anlattığı kadarıyla biliyordu.

“Elif Hanım daha önce Cevdet ile eşiniz arasında ufak çaplı bir gerginlik olmuş. Biliyor muydunuz?”

“Yok, bahsetmedi bana.” Çok şaşırmıştı. Kadının ya saf olduğunu ya da çok iyi rol yaptığını düşündü Evren.

“Merve’ler den önce Zehra adında dul bir kadın oturuyormuş o evde, neden taşındığı konusunda fikriniz var mı?”

“Adını bile sizden öğreniyorum şu an..”

“Kocanız Merve’nin yanına çıktığında işi ne kadar sürdü?”

“Yarım saat.”

“Emin misiniz?”

“Evet, çünkü torunum uyuduğunda saate baktım, kapı çaldığında uyanmıştı. Çocuk anca yarım saat uyuyabilmişti o yüzden kızmıştım kocama.”

Son olarak tüm şüpheleri üzerinde toplayan Cevdet’e gelmişti sıra. Şu ana kadar Damla dışında herkesin verdiği ifade bir önceki söyledikleriyle aynıydı.

Cevdet içeri girdiğinde gözlerinden suçluluk duygusu fışkırıyordu resmen. İlker zafer kazandığını düşünerek Evren’e döndü, akşam yemeye nereye gideceklerini sordu.

Arkadaşı cevap vermedi.

“Gel bakalım Cevdet efendi, otur şöyle.”

İlker, gerginliğinin sebebinin uzun süren sorgudan mı, yoksa Damla’ya yaşattığı hayal kırıklığından mı kaynaklandığını bilemiyordu.

“Baştan başlayarak ilk Çağdaş ile aranda geçen tartışmayı anlat.”

“Hepsi benim suçum. Benim yüzümden öldürüldü kızcağız.”

“Yorum yapma! Sadece olanları anlat. Kızın kapısına zorla ayağını koyarak kapıyı kapatmasına engel olmuşsun, ardından mutfağa kadar takip etmişsin, Neriman teyze sese gelmeseydi kim bilir ne bok yiyecektin!”

“Düşündüğünüz gibi değil Komiserim.”

“Zehra’nın da evinden çıkmıyormuşsun. Nasıl bir sapıksın sen?”

“Sapık değilim amirim ben.”

“Olum darp yüzünden, siyasi olaylar yüzünden sürekli başın dertte. Bora Bey’i de tehdit etmişsin. Cevdet’le kavgaya girmişsin. Bir halt yedin ki elin davul gibi şiş. Dul kadın pılını pırtısını toplayıp kaçmış. Daha nasıl sapık değilsin sen! İtiraf et, iyi niyetten cezan hafiflesin.”

“Bora! Amirim Bora! Merve’yi sürekli apartmandan girip çıkarken takip ettiğine şahit oldum. Balkonda sigara içiyordum, kız ile selamlaştıktan sonra arkasından cep telefonu ile fotoğrafını çektiğini gördüm. Kadının olanlardan haberi yok. Çağdaş ne zaman evden çıksa Bora bir bahane bulup soluğu evlerinde alıyordu. Remzi amcanın market alışverişini yaparım. Bir keresinde yemek ısıtırken apartmandaki sesleri duyup baktığımda gördüm Bora’yı. Sonrasında her adımını takip ettim onun. Merve’yi uyarmak istedim ama nasıl söyleyeceğimi bilemedim.”

“Senin Bora ile de vukuatın olmuş. Ayrıca Merve’ler den önce oturan dul kadının neden sürekli evindeydin?”

“Zehra abla,” dedi dul kadın lafına açıklık getirmek için. Belli ki ‘dul’ sözünden rahatsız olmuştu. “Açık öğretimde okuyor, diplomasını almaya çalışıyor. Evde olduğumda ders veriyordum kendisine. Bir akşam yine ders vermek için gittiğimde kapıyı çaldım ağılıyordu. Bora’yla apartman girişinde denk gelmiş, yalnız kadınsın yapabileceğim bir şey var mı diye sormuş imalı şekilde. Askılı bluzunun üzerinden elini atıp omzunu okşamış. Amacı yardım etmek değil, taciz etmektir. Olayı anlattığımda taşınmasını söyledim. O günün ertesi, arka sokaktaki parkta oturmuş torununu oynatma bahanesiyle kadınları dikizliyordu her zamanki gibi. Korkutmak için hırpaladım kendisini.”

“Peki, Çağdaş senin yakana sarıldığında neden anlatmadın ulan bunları?”

“Amirim, nasıl anlatırım? O sinirle gider öldürürdü adamı. Keşke söyleseydim, benim yüzümden oldu her şey. Merve şu an hayatta olabilirdi.” Genç adam gözyaşları içinde sözlerine devam etti. “Ben Zehra Abla’ya hâlâ ders vermeye devam ediyorum, inanmıyorsanız ona sorabilirsiniz.»

“Elin neden şiş?”

“Çağdaş ile olaydan sonra hırsımı alamadım duvara yumruk attım.”

“Oğlum sicilin kabarık. Bana iyi çocuk numarası yapma!”

“Sütten çıkmış ak kaşık değilim, sicilimdeki tüm suçlar siyasi olaylardan. İnsanlarla kavga etmeyi sevmem. Toplu bir gösteride çıkan olaylar yüzünden hepimiz göz altına alındık, herkese aynı suçtan cezayı kesip gönderdiler. Aileme olaylara karışmayıp okulumu bitireceğime söz verdim. Uzak duruyorum her şeyden.”

İki arkadaş bir birine bakıp Cevdet'i odada yalnız bıraktılar. Apartman sakinleri, önlerinden geçen memurları meraklı bakışlarla takip ederken, ikili 'Başkomiser' yazılı kapıdan içeri girdi. Telefonla Mustafa'dan üç kahve isteyen İlker, birazdan döneceğini söyleyip çıktı odadan. Cengiz tek kelime etmiyor Evren'in verdiği bilgileri dinliyordu. Olayla ilgili tek cümle çıkmamıştı ağzından.

İlker geri geldiğinde hemen ardından kapı tekrar açıldı. Mustafa yerine yine Sinan girdi elinde tepsiyle. Bu sefer muzip bakış yerine önemli bir bilgiye ulaştığını belli eden zafer edasında bir gülümseme vardı dudaklarında.

“Şimdi söyleyeceklerim ile adamınızı tutuklayacaksınız!”

“Biz zaten adamımızı bulduk. Ama sen söyle de keyfimiz pekişsin.”

“Bora! Adama iş yerinde beraber çalıştığı bir kadını taciz etmesi nedeniyle dava açılmış. Bora tabii ki kabul etmemiş. Çalıştığı bölümden aynı sebeple başka yere tayin olan başka bir kadın da bunu duyunca o da şikâyetçi olmuş. İki kadına da aynı davranışlarda bulunmuş. Çıkarıldığı mahkemede özür dileyip, üzgün olduğunu söylemiş. Kadınlarla anlaşma yapıp kariyerine leke gelmemesi için işten ayrılmış. Zaten çoktan emekli olmuş. Tacize uğrayan kadınları ikna etmek karısına düşmüş.”

“Bu kadar bilgiyi nereden öğrendin?”

“Üzümü ye bağını sorma.” Şimdi muzip muzip gülüyordu Sinan.

Kahvesini yarım bırakan Evren olayı noktalamak için kapıya yöneldi. Öfkeyle açtığı kapı gürültüyle çarptı. Çıkan ses

kalabalığın dikkatini çekerken, Evren tek tek herkesin yüzünde yer alan meraklı bakışları inceledi. Boğazını temizledi. Tüm bakışlar kendisine kilitlenmiş, neler diyeceği merakla bekleniyordu.

“Vermiş olduğunuz yardımlardan dolayı teşekkür ederim. Ben suçlunun Damla, ortağım İlker ise Çağdaş olabileceği üzerinde duruyorduk.” İki isimde itiraz edecek olduysa da Evren parmağını kaldırıp onları susturdu. “İlk başta Çağdaş’tan bahsedeyim. Bir gün önce zorla eve girip Merve’nin korkmasına neden oldu. Neriman teyze bunu görüp müdahale etti. Merve ve Neriman teyze, Çağdaş’ın bunu duymamasını istediler. Fakat Cevdet rahat durmadı ve telefon numarasını bir şekilde öğrenip mesaj attı kadına. Ardından Çağdaş’ın elinden Bora yetişip aldı Cevdet’i.”

Güzel kıza gözlerini çevirdiğinde apartman sakinlerinin bakışları o yöne doğru kaydı. “Damla ise Çağdaş’ın eski sevgilisiydi.”

Hafif bir hayret belirtisiyle uğultu çıktı kalabalıktan.

“Çağdaş eski sevgilisi Damla’yı görünce aklı karışmış olabileceğini düşünmüştüm. Bir araya gelmelerine tek engel Merve’ydi. Kusursuz bir planla karısının ölümünü kaza gibi göstererek adam eski sevgilisine geri dönebilirdi. Damla, Merve’nin başı ağrıdığı için iğne yapmaya çıktı ve bunu bizden gizledi. Sakladığı bilgi yüzünden tüm şüphelerim onun üzerinde toplanmıştı. İlacın içine zehir ya da uyuşturucu bir madde koyabileceğini düşündüm, toksikoloji raporunu bekliyordum ama buna gerek kalmadı. Çağdaş’ın eski sevgilisiyle tekrar bir araya gelebilmek için düşündükleri plan da olabilirdi bu! Çünkü Merve’nin üzerine kısa süre önce yapılmış yüklü hayat sigortası vardı! Birini öldürmek için oldukça geçerli sebepler!”

Bora’nın gergin yüz hatları, duyduklarıyla gevşemiş karısının avucunu sıkmıştı. Evren’in bu seferki bakışlarının hedefi emekli devlet memuruydu. Adam, Komiser Yardımcısının gözlerindeki parıltıdan işlerin yolunda gitmediğini anladı.

“Katil bizim gözden kaçırdığımız biri çıktı! Şu ana kadar anlattığım senaryolara benzer her olayı yaşadık gördük... Çağdaş

ve Merve çifti taşınmadan önce dairede Zehra adında oturan kadının adını telafuz eden tek kişi o oldu. Zehra'nın apar topar taşınma sebebinin, Cevdet'in tacizleri yüzünden olduğunu söyledi. Ama bu suçlamayı Bora'nın haricinde dile getiren olmadı. Merveyi de takip ettiğini şans eseri balkonda sigara içen Cevdet fark etmişti. Bora rahat durmamış ve kadının fotoğrafını çekmiş."

Bunu duyan Çağdaş öfkelenerek Bora'nın üstüne atılma için hamle yaptı. Onu durduran Cevdet oldu.

"Bora, kendisinin neler yaptığını bilen Cevdet'i suçlu göstermek için elinden geleni yaptı. Amacı Cevdet'i Çağdaş ile karşılıklı görüştürmemek ve onu bu apartmandan göndermekti. Cevdet, Merve'nin evine gitti fakat gördüklerini anlatmayı beceremedi. Bora kavgadan sonra evde yalnız olduğunu bildiği Merve'nin yanına musluk tamiri bahanesiyle çıktı. Çağdaş'a daha önce conta olmadığını söylemişti, çünkü o conta eve girebilmenin anahtarıydı. Bize Cevdet'i yem olarak gösterdi, Damla'nın da şüphe çekmesi işine gelmişti. Ama geçmişini araştırdığımızda, iki kadını taciz ettiğini ve mahkemede özür dilemesi sonucunda affedildiğini öğrendik. Huylu huyundan vazgeçmedi ve her fırsatta tacizlerine devam etti. Evet, Merve'nin katili Bora!"

Cinayet Şubenin içinde derin bir sessizlik oluştu. Başta Cevdet olmak üzere herkes Bora yerine karısına çevirdi bakışlarını. Elif Hanım'ın duydukları yüzünden kanı tüm bedeninden çekilmişti. İndirdiği tokat merkezin içinde yankılanırken, oturduğu yerden kalkarak kocasını tek başına bıraktı. Bora bu sefer suçunu daha ileri taşımış genç bir kadını öldürmüştü. Emekli memur daha sonra ifadesi alınmak üzere sorgu odasına götürüldüğünde suçunu itiraf ederek her şeyi bir bir anlattı. Musluğu tamir ettikten sonra, Merve'nin kahve yapıp ilgi göstermesi hoşuna gitmişti. Daha önceden de takip ettiği kadını mutfakta sıkıştırmış ve vücudunun çıplak yerlerinde ellerini gezdirmeye başlamıştı. Zamanında Zehra susup kaderine boyun eğmiş, bitmek bilmeyen sarkıntılıklar dozunu arttırdığı için taşınıp kaçmıştı. Her kadının taciz karşısında susup çaresiz kaldığını tecrübe etmişti Bora.

Kurbanlarını dikkatlice izliyor, faydalanabileceği kişileri hedef alıyordu. Ama Merve hakkında yanılmış, genç kadının bu sapıklığa izin vermeyip mücadele etmeye kalkışacağını hiç hesaba katmamıştı. Telaşa kapılarak zavallıyı pencereden aşağıya itmiş, polisin kaza olmadığını anladığını fark edince de Cevdet'i hedef göstermişti.

Evren, Türkiye'de kadının cinsel nesne olarak görülmesinden ve erkeklerin her hakka sahip olduğunu sanmasından rahatsızlık duyuyordu. Meslek hayatı boyunca karşılaştığı sayısız cinayette kadınların kurban edildiğini görmüştü. Kadın erkek eşitliğine inanmamıştı hiçbir zaman, dengeyi bozan hep erkeklerdi.

Sönen gencecik bir hayatın ardından, aydınlattığı cinayetin kara sevincini yaşıyordu Komiser Yardımcısı.

Orçun YENİLMEZ. Detektif proza